

## Ngọc Đá Tan Tành

Nhẹ mỏng như tờ giấy ướp thơ  
em thơm đến nỗi ánh trăng mờ  
đèo heo hút gió mùa sương muối  
trời đất Blao rừng núi xưa...

Nay nghe tin nói rừng thưa thớt  
người ta bang núi xây nhiều nhà  
người ta quên mất lòng thanh nhã  
cùng bạn ngồi nhâm tách nước trà...

Đường lên Blao qua đèo Chuối  
dừng xe nhìn đi vườn Nam Nhi  
mùi sầu riêng chín chim nườm nượp  
giấy ướp thơ bài thơ Cổ Thi!

Thời xưa chinh chiến trắng lông lộng  
thèm lúc trăng mờ chải tóc ai  
mộng ước máu xương ngậm trả giá  
nghe ngào ngó mộng ước tan bay....

Ôi nhẹ như tờ giấy ướp thơ  
bàn tay em đẹp tự bao giờ?  
hỡi người Tiên Nữ đòi hoa nở  
ngàn cánh chim trời trong giấc mơ!

Anh nhìn em múa muôn sao chớp...  
anh muốn dâng em hết cả lòng  
anh muốn bỗng nhiên viên đạn chạm  
vào anh cho máu đỏ Non Sông!

Em ơi em ơi buồn hồi nào  
vẫn còn chờ chợ giấc chiêm bao  
vẫn còn đến nỗi bài thơ lệ  
anh chép rồi đây em đâu trao?

*Xa xứ bước thêm thành viễn xứ  
Cố Hương lòng nhớ Cố Nhân hoài...  
Bá Nha đập vỡ cây đàn Nguyệt  
ngọc đá tan thành thơ cũng bay...*

**Trần Vấn Lệ**

